

Els Bonapart de Mallorca

Autor: Joaquim Verdaguer

Data de publicació: 28-05-2020

El 20 d'abril d'enguany vam publicar una notícia del diari 'Última Hora' sobre l'origen mallorquí d'En Napoleó. Reproduïm avui les parts més importants de l'article que En Joaquim Verdaguer va redactar el maig de l'any 1960 al periòdic 'París Balears' sobre els avantpassats mallorquins d'aquesta personalitat: el llinatge Bonapart. També podeu llegir l'article en format PDF.

Tots sabem que Napoleó va ser un home de costums molt característics, com per exemple dur levita grisa, guanyar totes les batalles que se li posaven al davant, conquerir regnes, prendre rapé i fer arengues d'antologia.

En una ocasió, quan un cortesà adulator li va demanar per l'origen dels Bonaparte, Napoleó li va contestar secament de la següent manera: «La casa Bonaparte va començar el 18 de Brumari».

Tals paraules no són, certament, gaire eficients per guiar un geneologista. Són molts els investigadors que, com a ratolins, s'han endinsat en arxius per mirar d'esbrinar l'ascendència de Napoleó, car és fa difícil acceptar la teoria que no davallava de ningú i, així, entre papers polsegosos i pergamins, han trobat quelcom de més sòlid que unes buides paraules imperials. Alguns adulators —és cert— miraren de demostrar a En Napoleó mateix que els Bonaparte descendien directament dels emperadors romans. L'adulació s'esvaí en mig del silenci.

L'escriptora Aurora Sand trobà al seu arxiu particular dades que fan suposar un origen mallorquí dels Bonaparte. Després de sentir aital informació, els mallorquins somriem amb aires de suficiència. Els qui ja hem deixat enrere la joventut encara hem pogut passar i tornar a passar davant d'un casalot del tranquil carrer de la Palma: un casalot ple de bigues llavorades, de blasons antics i amb airotes finestres coronelles. I aquest casalot ens fou sempre conegut com «la Casa dels Bonapart». Allí —hom ens havia dit molts pocs— hi havia hagut ben enclotades les poderoses arrels d'aquell arbre immens que va ser anomenat «Bonapart», l'ombra del qual cobreix tantes planes d'Història. A l'escut que hi havia damunt la porta de la Casa s'hi veien sis estrelles, un lleó rampant i una àliga negra amb les ales esteses.

¿Fou la mateixa àliga que volà arreu d'Europa? Per ventura sí.

Quan Na George Sand passà volcànicament per Mallorca —vegeu Un hivern a Majorque— pogué veure, al convent de Sant Domènec, la tomba dels Bonapart i comentà els treballs de Tastu que apunten ja devers un origen mallorquí dels Bonaparte.

Més endavant, uns altres investigadors han aportat noves dades. Ha estat dit, i és cert, que a la llista d'ascendents que Napoleó hagué de presentar per poder ser admès a l'Escola Militar de Brienne no hi figura cap mallorquí; però aquella llista es remuntava tan sols a cinc generacions i que els Bonapart mallorquins són més antics.

Els treballs d'En Bover, d'En Pomar i del jesuïta Casau han posat en clar que un dels Bonapart mallorquins que es deia Hug va ser nomenat regent de Còrsega pel rei Martí. Abans d'aquest nomenament no es coneixia, segons que sembla, aquest llinatge en aquella illa. Aquest Hug Bonapart no retornà a Mallorca. Va vendre les terres que aquí hi tenia i s'establí definitivament a Còrsega. Un ja està llest per apostar que En Napoleó davallava d'un llinatge mallorquí [...].

Cliqueu-hi damunt per ampliar la imatge

Del periòdic Paris Balears

Maig del 1960

Joaquim Verdaguer

Enllaç a l'article L'origen Mallorquí de Napoleó

<https://www.inh.cat/articles/L'origen-mallorqui-de-Napoleo>